

Уривсь, гитайте, / гужому наурайтесь, / і свого не цурайтесь. / Т. Шевченко!

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСНА ПЕДАГОГІЧНА ГАЗЕТА

№ 3-4 (827-828)
Січень
2017 року

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСНА ПЕДАГОГІЧНА ГАЗЕТА

Видається
з грудня
1993 року

Новорічний подарунок для малят

Новий дитячий садок «Оксанка» відкрився для 115 хлопчиків та дівчаток Вербківської об'єднаної громади Павлоградського району. Понад 5 років чекали вербківці на цю подію, що стала справжнім новорічним подарунком.

«У Вербках був старий дитячий садок, збудований дуже давно. Приміщення маленьке, групи переповнені, не було актові та спортивної зали. Потім садок закрили на реконструкцію. Для нас це була справжня трагедія. Денисці вдома було нудно. Ми ледь дочекалися відкриття. Сьогодні емоції переповнюють і мене, і синопка. Нарешті йдемо до дитячого садка», – говорить Надія Кравцова, мама 6-річного Дениса.

«Влітку 2015 року до району приїхав голова Дніпропетровської ОДА Валентин Резніченко. Я пішла до нього на особистий прийом та розповіла про ситуацію з садком, – розповідає завідувач дошкільного закладу Валентина Титова. – Вже восени робота знову закипіла. Минув рік – і маємо оновлений садочок».

Старий одноповерховий садок відремонтували, поруч спорудили новий двоповерховий корпус. Будівлі з'єднали переходом. У садочку просторі кімнати, сучасні меблі та нові іграшки. Кожна з шести груп має власну ігрову та спальню, окремий вихід та майданчик. Є й спортивна зала, актова зала та сучасний кабінет психолога.

З нетерпінням чекала на відкриття шестирічна Христина. Дівчинку вражає все: «Нові іграшки, шафки, спальня, килими нові. Найбільше подобається спальня».

На Дніпропетровщині діють понад 900 садочків. У них виховуються 116 тисяч малят. «Кількість дітей щороку зростає. Ми маємо багато заяв від молодих батьків, які планують віддати своїх дітей до дитячих садків. У 2016 році створили 1,5 тисячі нових місць, з «нуля» збудовано 2 нові дитячі садки. Цьогоріч робота триватиме», – зазначив директор департаменту освіти і науки Дніпропетровської ОДА Олексій Полторацький.

Виступ Президента з нагоди Дня Соборності України

«Віднині воедино зливаються століттями відірвані одна від одної частини єдиної України, Західноукраїнська Народна Республіка... і Наддніпрянська Велика Україна. Здійснилися віковічні мрії, якими жили і за які вмирали країни сини України. Віднині є єдина незалежна Українська Народна Республіка»...

Майже сто років цим дорогоцінним словам, шановні пані та панове!

Вітаю з Днем Соборності присутніх тут високоповажних гостей, весь український народ, всіх українців у діаспорі!

22 січня 1919 року на Софійському майдані в Києві було урочисто проголошено об'єднання у єдину соборну Україну двох державних утворень. Тих утворень, що постали на уламках різних імперій. Як писав видатний українсько-канадський історик Орест Субтельний, який минулого року, на жаль, відійшов у вічність, «уперше західно- і східноукраїнські націоналісти, які протягом поколінь проголошували існування між ними братерських зв'язків, увійшли в контакт між собою в масових масштабах».

Соборне возз'єднання, – або як тоді його назвали, злука – проросло з національно-визвольної боротьби українського народу, історично тривалого руху українців до творення власної держави. З мрій, прагнень та зусиль багатьох поколінь борців за незалежність і соборність.

Живим підтвердженням таких прагнень стала велелюдна Софійська площа, на якій десятки тисяч киян та гостей столиці вітали проголошення злуки... І увесь Київ, урочисто прибраний національними прапорами, українськими орнаментами, портретами Кобзаря, плакатами і транспарантами. І неймовірна кількість синьо-жовтих знамен, які принесли з собою учасники дійства – як місцеві мешканці, так і численні делегації з усіх країв... Освячення дійства службою Божою у Святій Софії, військовий парад, піднесений настрій та урочиста атмосфера, національний гімн у виконанні військового оркестру... Проголошення злуки сприймалося усіма як велике національне свято.

Та, на жаль, це свято тривало недовго. Історичні документи, які ми тут сьогодні маємо можливість оглянути, втілилися в життя, на жаль, лише за 72 роки! Тоді ж, у 1919, соборна Україна не стала реальністю. Та й незалежність держави на довгий час було втрачено.

Нині, дорогі браття й сестри українці, ми зобов'язані замислитися, а чому ж так трапилося. Чому в Гельсінкі, яке я післязавтра відвідаю з офіційним візитом, цього року відзначатимуть століття незалежності, а в Києві минулого року святкували лише 25-річчя? Чому ми і Україна втратили 75 літ і зим? Чому Фінляндія є однією з найуспішніших країн Євросоюзу, а Україна лише зараз розпочала шлях європейської модернізації? Чому фіни, попри те, що у них існувала дуже сильна політична конкуренція, не перейшли тої червоної лінії до самознищення і змогли захистити себе, а українську державність згубили внутрішні чвари?

Далі на стор. 2

СВЯТО СОБОРНІСТІ

Урочисте відзначення Дня Соборності України в Дніпрі відбулося біля пам'ятника Тарасу Шевченку. Тут зібралося керівництво області та міста, депутати, громадські діячі, захисники країни, молодь та діти. У руках – квіти, біля

серця синьо-жовті стрічки – символ єдності українців.

«Сьогодні свято єдності України. І ми прийшли до пам'ятника Кобзарю, щоб показати: Україна – сильна, єдина та згуртована держава. Хочу побажати всім

українцям терпіння та єдності», – зазначив мешканець Дніпра Олег Глокі.

Разом заспівали Державний Гімн. На знак єдності та любові до України, у пам'ять про всіх загиблих за її незалежність до пам'ятника Кобзарю поклали квіти.

ІСТОРІЯ НА СВІТЛИНАХ

Завдяки проголошенню 22 січня 1919 року Акту злуки УНР і ЗУНР наша держава стала цілісною і неподільною. Тогочасні події: акції, мітинги, витяги із документів та сторінки газет – представлені на фотовиставці до Дня Соборності у холі ДніпроОДА.

«Це наша пам'ять та історія. Моє покоління у 1990-му році приєдналося до всеукраїнської акції «Ланцюг єдності»

між Києвом та Львовом. Тоді до неї долучилися 500 тисяч українців. Це засвідчило, що люди знову хочуть бути разом», – розповідає голова Дніпровського товариства політичних в'язнів і репресованих Іван Дремлюга.

Події 1919 року дуже нагадують події сьогодення, кажуть ініціатори виставки. «Саме такими заходами ми привертасмо увагу до історії. У нашій молоді є класна можливість бачити все на власні очі і самостійно аналізувати. Добре, що такі ініціативи підтримує обласна влада», – говорить активістка Вероніка Комісар. Фотовиставку ініціювали місцеві громадські активісти. Підтримала їх Дніпро-

петровська облдержадміністрація. Тепер у холі держстанови можна побачити історичні світлини як свідчення пам'яті та шани подій майже сторічної давнини. Триватиме виставка 2 тижні.

